

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXV. Gregorii Papae I. Ad Sebastianvm Episcopvm Rhiziniensem.
De malitia Romani, & Bonifacio defensore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

tur. Et si episcoporum causæ mihi commissorum apud piissimos dominos aliorum patrociniis disponuntur, infelix ego in ecclesia ista quid facio? Sed ut episcopi mei me despiciant, & contra me refugium ad sæculares iudices habeant, omnipotenti Deo gratias ago, peccatis meis deputo. Hoc tamen breuiter suggero, quia aliquantulum expecto: & si ad me diu venire distulerit, in eo exercere distractionem canonicam nullo modo cessabo. In omnipotenti autem Domino confido, quia longam piissimis dominis vitam tribuet, & de nobis sub manu vestra non secundum peccata nostra, sed secundum gratiæ suæ dona disponet. Hæc ergo tranquillissimæ dominæ suggero, quia integerrima serenitatis eius conscientia quanto moueatur zelo rectitudinis, atque iustitiæ, non ignoro.

EPISTOLA XXXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD SEBASTIANVM EPISCOPVM RHIZINIENSEM.

De malitia Romani, & Bonifacio defensore.

Gregorius Sebastiano episcopo Rhiziniensi.

DVLTISSIMA atque suauissima fraternitatis tuæ scripta suscepi: quæ mihi, quamuis nunquam desit a corde, sanctitatem tamen vestram quasi corporaliter præsentem fecerunt. Sed omnipotentem Dominum rogo, ut sua vos dextera protegat, nobisque & hic tranquillam vitam, & quando ei placuerit præmia æterna concedat. Sed peto, si illo me amore diligitis, quo præsentem semper amastis, ut pro me enixius exoretis; quatenus omnipotens Deus a peccatorum meorum nexibus me citius soluat, & corruptionis huius pondere exutum suo conspectui liberum existere faciat. Quamuis enim inæstimabilis sit cælestis patriæ dulcedo, quæ trahat, multi tamen in hac vita dolores sunt, qui ad amorem cælestium quotidie impellant. Qui mihi in hoc ipso solum vehementer placent, quia placere in hoc mundo aliquid non permittunt. Quæ enim, frater sanctissime, de amici vestri domni Romani persona in hac terra patimur loqui minime valemus. Breuiter tamen dico, quia eius in nos malitia gladios Longobardorum vicit, ita ut benigniores videantur hostes, qui nos interimunt,

quam reipublicæ iudices, qui nos malitia sua, rapinis atque fallaciis in cogitatione consumunt. Et vno tempore curam episcoporum atque clericorum, monasteriorum quoque & populi gerere, contra hostium insidias sollicitum vigilare, contra ducum fallacias atque malitias suspectum semper existere, cuius laboris, cuius doloris sit, vestra fraternitas tanto verius penset, quanto me qui hæc patior purius amat. Præterea debitum salutationis alloquium soluens, indico quod ad me Bonifacio defensore referente peruenerit, quia vir sanctissimus frater noster domnus Anastasius patriarcha in vna suarum ciuitatum regendam vobis ecclesiam committere voluit, & consentire noluitis. Quem sensum ac sapientiam vestram valde ego libenter amplexus sum, laudaui vehementer, & vos felices, me infelicem esse deputaui, qui hoc tali tempore regimen ecclesiæ suscipere consensi. Si tamen animus vester fortasse fratribus condescendendo, & misericordiæ operibus intentus, ad hoc vnquam consentire decreuerit, peto vt amori meo alium minime præponatis. Sunt enim in Sicilia insula ecclesiæ vacantes episcopis, & si vobis placet auctore Deo ecclesiam regere, iuxta beati Petri apostoli limina, cum eius adiutorio melius potestis. Si vero non placet, feliciter insta, vt ista in vobis intentio permaneat, & pro nobis infelicibus exora. Omnipotens autem Deus in quocumque vos esse loco voluerit, sua protectione custodiat, & ad cælestia vos dona perducatur.

EPISTOLA XXXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD EVLOGIUM ET ANASTASIUM EPISCOPOS.

Vt communiter insequantur superbiam Ioannis episcopi, qui nomen vniuersalis sibi arrogabat.

Gregorius Eulogio episcopo Alexandrino, & Anastasio episcopo Antiocheno.

Ioan. diac.
lib. 4. cap. 1.
Rom. 11.
1. Theff. 2.

DVm prædicator egregius dicat: *Quamdiu quidem sum gentium apostolus, ministerium meum honorificabo*: qui rursus alias dicens: *Facti sumus vt paruuli in medio vestrum*: exemplum procul dubio nobis sequentibus ostendit, vt & humilitatem teneamus in mente, & tamen ordinis nostri digni-